

özel durum: Batı Afrika'daki AIDS hastaları

Harita: 6

Bugün Afrika'nın Mali devletine gidiyoruz, daha doğrusu Mopti adında bir kasabaya. Kocaman Niger ırmağında bulunan bu kasaba Mali'nin kuzey tarafındadır. Seydu adında bir genç adamla karşılaşıyoruz. O, AIDS (SPIN) virüsünü kapmış olan halkının 3%ten biridir. Ama kendisinden başka hemen hemen kimsenin bundan haberi yoktur. Bu korkunç haberini kesinlikle ailesine anlatamaz. AIDS hastalığı hakkında konuşulmaz; kim konuşursa, ailesine leke getiriyor, diye düşünülüyor.

Seydu müslümandır, zaten Mali'de hemen hemen herkes müslümanlıdır. Hastalığından kurtulmak için herşey denemiştir: ot kökleri, değişik çaylar ve arkadaşlarının tavsiye ettiği ilaçlar. Hatta 'marabut' denilen büyücü doktorlarına bile gitti. Onun söylediği şeydi: "Bu öyle bir hastalık değil ki, 'beyazların' ilaçlarıyla geçsin. Sana büyü yapan biri var." Marabut ona Kuran ayetlerinden küçük deri muskaları yaptı. Seydu onları şimdi kolun ve göbeğin üzerinde taşıyor. Küçüklüğünden beri ona öğretiler ki, bu metodla büyülere karşı korunsun. Ama gene de fayda etmiyorlar. AIDS hastalığının getirdiği korkunç sürgünler durmuyor ve Seydu gittikçe zayıflıyor. Artık insanlar onun hakkında konuşmaya başladı, Seydu bunun farkındadır, ama kimse herkesin bildiğini açıkça söylemeye cesaret etmiyor: bu hastalık AIDS'in başlangıcı olabilir.

Sonra Seydu 'onun gibi' hastalara bakan doktorlar için iştince, önce biraz çekingen duruyor. Doktorun yanına giderse, başkaları onu görmesin diye korkuyor. Gene de korkuyu yenip, doktorun yanına gidiyor. O da doğrudan o hastalığın AIDS olabildiğini bildiriyor. Seydu bir tarafta panikaya düşüyor, öbür tarafta rahatlanıyor. En sonunda herkesin düşündüğünü dile getiren birisi çıktı.

Bir kan testi yapıyorlar ve hiç şüphe kalmıyor - o hastalık AIDS'dir. Doktor ona

ilaçlar veriyor, onlar da birkaç gün içinde işlemeye başlıyorlar. Seydu önce şok olmuştu, ama şimdi durumu daha iyidir. Doktorlar kimi kere onunla birlikte dua ederler. Seydu kendi kendine ondan da yardım bekliyor. Ne olursa olsun, bu insanlarla karşılaştığına çok şükür ediyor. En sonunda öyle birileri çıktı ki, bu hastalığı yüzünden onunla ilgileniyorlar, hem de onu hiç suçlamadan ve onun arkasından konuşmadan. Seydu elbet de biliyor ki, AIDS hastalığı er geç ölüme getiriyor ve ondan korkuyor. En çok korktuğu da nedir: hayatında yeterince sevap işlememiştir. Sevapları onu cennete götürmek için yetecek mi, acaba? Ama bu konuda da kimse konuşmuyor; sanki konuşmakla insanın eceli daha çabuk gelecek. Ama günün birinde bir hasta bakıcı onun evine gelip tam bu konuda konuşmaya başlıyor. Seydu buna çok şaşıyor. Hasta bakıcı büyük bir kesinlikle diyor ki, “Ben öldükten sonra, Allah beni yanına cennete çağırarak”. Seydu bu lafa öfkeleniyor, insan Allahın karşısında nasıl böyle saygısızca konuşabilir, diye düşünüyor. Gene de istiyor ki, o hasta bakıcının kesin imanı ve bilgisi kendisinde de olsun.

Afrikanın birçok müslüman devletlerinde AIDS virüsü yakalamış olan kişilerle ilgilenen imanlılar var. Onlara bakıp ölene kadar yardım ederler. Bu durumlarda sık sık İsa hakkında konuşmaya ve dua etmeye fırsat bulurlar. Birçok devletler sade bu yolda müjde yayılabilir. Bu şartlar altında çalışan imanlıların işi kolay değildir. Bu korkunç hastalık her tarafta umutsuzluk getiriyor. Bu umutsuzluk içinde Allahın sevgisinden söz etmek ve aynı zamanda onu işlerle ispatlamak, hiç de kolay değildir. Evet, kendini böyle işlere veren insanlar aranıyor, öyle ağır hastaları kabul etmeye hazır olan topluluklar aranıyor. Bu işe çok fazla sabır ve dayanıklılık lazım.

DUA KONULARI:

- Rab, Mali ve Afrika’nın başka devletlerinde AIDS hastalığını yakalamış olan müslümanları kendine çağırsın.
- İmanlı toplulukların hasta olanlara bir görevi var. Dua edelim ki, bu görevi gittikçe daha fazla üstlensinler.
- Rab hem doktorluktan anlayan hem de müslümanlara müjdeyi getirmek isteyen imanlılar hazırlasın.
- AIDS hastalarına bakan doktorlar ve hasta bakıcıları kendileri de o virüsten hastalanmasınlar.